

MANIFEST PER UNA ENSENYANÇA VALENCIANA DIGNA I DE PROFIT

La societat valenciana del segle XXI, en les seues tradicions milenàries, i que té com a màxim exponent identitari l'idioma valencià, és una cultura chicoteta dins del marc europeu. Però esta evidència no pot servir de coartada per a fer minvar la presència de la llengua valenciana en l'ensenyança dels nostres chiquets; ans al contrari, puix l'idioma valencià representa sense dubte el nostre major tesor cultural immaterial.

Les argumentacions *utilitaristes* –com el número de parlants, o la teòrica *superioritat* llingüística d'uns idiomes sobre uns altres– no són una raó acceptable per a justificar l'oblit o la discriminació de la gloriosa cultura secular que hem heretat dels nostres majors. Ni per a entregar-nos, en nom d'un malentés i poc reflexionat cosmopolitisme, a unes llengües –i cultures– diferents que posen en perill la pròpia existència de la nostra. No cal recordar que cada llengua diferenciada constituïx una manera distinta de percebre el món en el qual vivim, i la llengua valenciana no és ni millor ni pijor que les demés, però sí és aquella en la que els valencians nos relacionem en tot allò que nos envolta, aquella en la que pensem i sentim: *la nostra llengua*, per antonomàsia.

Creem absolutament compatible una ensenyança de qualitat que perpetue en el temps la llengua valenciana –herència de la nostra història, de la que devem ser garants i sentir-nos orgullosos– i a l'hora siga capaç d'implementar programes realistes que, en el consens i el diàlec entre totes les sensibilitats, preparen als nostres menuts en les millors possibilitats de cara al futur. Volem ciutadans cults i formats, simplement perquè és la millor garantia de fer ciutadans lliures.

En conseqüència, **des de l'Associació d'Escriptors en Llengua Valenciana volem mostrar la nostra preocupació i el més enèrgic rebuig al borrador de decret del Consell que, segons pareix, pretén alterar l'actual model llingüístic de l'educació valenciana**, perquè constituïx una modificació que, **als efectes pràctics, reduirà dràsticament les hores llectives de l'idioma valencià en l'ensenyança**, sense calcular els efectes fatals que per a la supervivència del nostre idioma pot tindre tal decisió, i que ademés **tampoc s'aprofita per a acostar definitivament l'estàndart llingüístic hui oficial als parlants valencians**.

Volem en les aules **un model de valencià real, natural, no artificiós ni foraster**, inspirat en la parla viva del poble valencià del segle XXI, com el que aconsella i documenta la **Real Acadèmia de Cultura Valenciana**, dins del marc del diasistema occitanorromànic: respectuós en la nostra tradició lliterària, arraiat en el poble; **que servisca d'autèntica llengua vehicular en l'educació**. Un model compatible a l'hora en l'ensenyança del castellà –com a llengua de l'Estat en el qual el Poble valencià es troba immers a hores d'ara– i d'unes altres llengües.

Sentint-nos hereus de tots aquells valencians que, des de Carles Ros a Nicolau Primitiu passant per Faustí Barberà., lluitaren pel retorn de l'idioma als usos cults i a les aules d'ensenyança, i seguint l'exemple de les societats més avançades, **demanem un model educatiu de qualitat, en recursos suficients, exigent en els resultats i en el que, de forma compatible en la presència d'aquelles llengües que siguen de profit per als valencians, assegure la transmissió efectiva i digna a les noves generacions de l'idioma valencià**: llengua que fon de reis, de sants, i memorable vehícul d'expressió del primer Sigle d'Or lliterari de la Península Ibèrica. Fem-ho pels nostres jóvens: pels que, un dia, seran els amos del nostre futur.